בעמוד הימני, מעל לכותרת: מעטפת פליז למצות, יצירה של זליג סגל. מתחת לכותרת: קערה לפסח של אריה אופיר, מפליז, כסף ואמאיל.
בעמוד זה למעלה: קערה לפסח ולמצות של אריה אופיר, מכסף ואמאיל. שני המעצבים ניהלו בעבר את מחלקת הצורפות של "בצלאל", ועוסקים ביודאיקה מודרנית, אמנותית.

פרופ' אריה אופיר, חתן פרס מוזיאון ישראל לעיצוב, מציג כלי־צורפות מודרניים לפסח, ומסביר את ההבדל בין הצורף התימני לבין הצורף העכשווי: כיום הוא אמן ומעצב, לפעמים אדריכל שעבר הסבה, לפעמים פסל, בוגר בתי ספר לאמנות. אופיר עמד בראש המחלקה לצורפות של בצלאל. הוא וחבריו מעצבים פריטי יודאיקה מודרנית. מטפלים בחומרים ובצורות ולא במוטיבים נוצריים, שהעשירים היהודיים קראו להם יודאיקה

מעטפה מקופלת בצבע זהב, שלתוכה לא הוכנסו גיליונות נייר, אלא מצות לפסח. פריט נוסף - צלחת לפסח: מיבנה כסף, שבו מעין שדרה אמצעית ושישה חרוטים שחלקם העליון בצורת משולש שווה־צלעות, קעור מעט. בשדרה האמצעית - פתחים שגם בתוכם אפשר להעמיד מצות. פני המשולשים הקעורים הם, במיקרה הזה, שש קעריות לפסח - לכרפס, לחרוסת, לחזרת, לזרוע, לביצה ולמרור.

בכלי אחר התארגנו שש הקעריות בתוך צלחת כסף ממורט, שצורתה מעין מאפרה מהודרת, והחלוקה לשש נעשית על ידי לוח כסף עגול הנתון בתוך צלחת הכסף, בעלת שוליים נקיים. ממרכז העיגול יוצאים שישה גלים עדינים המתרוממים כלפי חוץ.

אלה הן אחדות מבין דוגמאות רבות נוספות, חלקן מאיירות כתבה זו, של פריטי יודאיקה לפסח, מעוצבות על ידי פרופ' אריה אופיר. אופיר, לשעבר ראש המחלקה לצורפות בבצלאל, יזם והקים לאחרונה את גלריה "אוטנטה" הממוקמת בקומת המעצבים בבניין האופרה בתל־אביב. עבודות - אחרות המודגמות בכתבה זו ובגלריה, הן יצירות של עמיתים, זליג סגל ועמית שור, גם הם יוצאי המחלקה לצורפות, וגם הם מקדישים חלק ניכר מעיסוקם כאמנים־אומנים, לפריטי יודאיקה.

צריחים גותיים

פנינו לאריה אופיר, גם משום שרצינו להתייחס אל האביב מנקודת המבט של חג הפסח, וגם משום שלא מכבר זכה המעצב בפרס מוזיאון ישראל על פועלו בתחום הצורפות בישראל: ראשית - עבור מיכלול עבודותיו, המוצגות כיום במוזיאונים ובאוספים פרטיים חשובים בעולם. שנית - בשל דור התלמידים שהעמיד במחלקה, שהפכה ממעין בית אולפנא העוסק בייצור תכשיטים אתניים, למחלקה שהגישה שלה היא בינתחומית, ותלמידיה